

Geheimen van het Shema

Het Shema is ongetwijfeld de belangrijkste tekst die door joden wordt voorgedragen. Het zet de fundamentele geloofsbelijdenis en het doel van het jodendom uiteen. Het is dan ook het eerste dat een Joods kind moet worden geleerd (Sukkah 42a). De Midrasj stelt dat iemand die het Shema op de juiste manier reciteert, is als iemand die alle Tien Geboden vervult! (Zie Otzar Midrashim)

Die laatste uitspraak is bijzonder belangrijk omdat er een tijd was dat de Tien Geboden samen met het Shema werden geciteerd (Berakhot 12a). De Wijzen hebben uiteindelijk de Tien Geboden verwijderd en vervangen door de huidige derde paragraaf die de mitswa van tzitzit bespreekt . Dit werd gedaan vanwege de groeiende christelijke beweging die in wezen alle mitswot had verlaten en zich alleen op de tien geboden had gericht (waarbij de sjabbat werd verplaatst naar zondag). De wijzen hebben de nieuwe derde paragraaf ingesteld om de nadruk op de Tien Geboden te verminderen en om duidelijk te maken dat we verplicht zijn om al Gods geboden te onderhouden, zoals de derde paragraaf expliciet stelt.

Het belang van het Shema kan niet genoeg worden benadrukt. Het is het allereerste onderwerp dat in de Talmud wordt besproken. Het is het laatste vers dat uit de mond van een stervende Jood komt. Kabbalistische teksten spreken uitgebreid over het Shema en zijn kracht, de eindeloze meditatie en intenties die ermee verbonden zijn, en de ongelooflijke geheimen die erin begraven liggen. Het volgende is een klein voorbeeld van enkele van die mysteries.

Groter dan engelen

De Midrasj stelt dat Israël meer geliefd is bij God dan zelfs Zijn engelen, en bewijst het op basis van wat God een ieder gebiedt om te reciteren. De engelen prijzen God door "Heilig, heilig, heilig is Hashem Tzvaot ..." (Jesaja 6:3) te reciteren, terwijl Israël God prijst door "Shema Israël, Hashem Eloheinu ..." te reciteren (Deuteronomium 6:4). De eerste noemen Gods naam na drie woorden, terwijl de laatste na slechts twee woorden, wat hiermee suggereert dat Israël meer geliefd is bij God. Deze midrasj lijkt misschien triviaal, maar er is meer aan de hand dan op het eerste gezicht lijkt. Het inleidende woord dat de engelen gebruiken voor Gods Naam is "Heilig", Kadosh (קדוש), dat een gematria heeft van 410. Het inleidende woord dat Israël gebruikt voor Gods Naam is Shema (שמע), dat ook een gematria van 410 heeft! Wiskundig gezien is het dezelfde formule, maar Israël bereikt Gods Naam sneller.

Zoals we al kunnen zien is Israël (ישראל) een samensmelting van Yashar El (ישר-אל), letterlijk "rechtstreeks naar God" of "rechttop met God". We hebben dus een direct en persoonlijk kanaal naar Hashem. We zien / lezen als we ons verdiepen zelfs dat de Kabbalisten over 231 kanalen naar God. Een van de oudste joodse mystieke teksten, Sefer Yetzirah ('Boek van de schepping' of 'Boek der vorming') , legt uit dat deze kanalen, of hemelse "poorten", afkomstig zijn uit het Hebreeuwse alef bet (waardoor God Zijn universum schiep en codeerde). Het alef bet heeft 22 letters en elke combinatie van twee letters vormt een unieke hemelse poort. Dus eerst is er de א"ב-poort, dan de א"ג-poort, dan א"ד, enz. Als alle alefs klaar zijn, gaan we naar de beits, en aangezien we de א"ב-combo al hadden, gaan we naar א"ב, dan א"ב"ב enzovoort. Als we doorgaan tot het einde van het alef bet, krijgen we in totaal 231 van dergelijke poorten. Israël heeft toegang tot al deze poorten, en hier wordt ook op gezinspeeld in de naam van Israël, aangezien het een anagram is van יש 231 אל, letterlijk "er zijn 231 [poorten]".

Daarom, wanneer iemand het Shema reciteert, heeft hij de macht om alle 231 Hemelse poorten te bereiken en te openen. Deze poorten zijn de kanalen waardoor God ons Zijn goedheid schenkt. Naar Gods goedheid wordt eenvoudig verwezen als tov , "goed", precies wat God zei toen Hij het universum schiep en zag dat elke schepping "goed" was. De gematria van tov (טוב) is 17. Als we de 231 poorten combineren met de 17 van de goedheid die er doorheen stroomt, krijgen we 248. Dat aantal is significant omdat het het totale aantal woorden in Shema is.

Om preciezer te zijn, het Shema heeft in totaal 245 woorden, dus om op dat speciale aantal van 248 te mediteren, stelden de wijzen in dat er drie woorden aan de recitatie werden toegevoegd. Daarom herhalen we “ Adonai Eloheichem Emet” aan het einde van het Shema, of voegen we “ El Melekh Ne'eman” toe aan het begin van Shema. Natuurlijk is 248 ook het aantal positieve geboden in de Torah. Het Shema is de typische positieve mitswa van de Torah en verwijst daarom naar alle anderen. De Kabbalisten voegen eraan toe dat, omdat elk woord van Shema overeenkomt met één lichaamsdeel, het een enorme kracht heeft om te genezen - des te meer reden om zo voorzichtig mogelijk te zijn met het reciteren van elk woord. Het is dan ook zeer interessant om te weten dat toen God het menselijk lichaam schiep, Hij overal Zijn "vingerafdrukken" achter liet. Dit is misschien wel het duidelijkst te zien in het skelet. De volwassen wervels hebben 26 botten. De thorax heeft ook 26 botten (24 ribben, plus het borstbeen en tongbeen in de nek). Elke voet heeft 26 botten. De schedel heeft ook 26 botten. Het is intrigerend hoe deze "stempel" van 26 wordt gevonden over het gehele skelet, waarbij 26 de gematria is van Gods onuitsprekelijke naam (יהוה). (Overigens is 26 ook de “Engelse gematria” van God , aangezien de letter g de 7e is van het alfabet, o is de 15e en d de 4e , dus 26!). Hetzelfde aantal wordt meerdere keren gevonden in de metingen van ons DNA, dat is samengesteld uit een reeks stikstofbasen die 0,26 nanometer uit elkaar liggen bovendien is normaal gesproken DNA 26 ångström breed. 26 is het atoomnummer van ijzer (Fe), dat 26 protonen in zijn kern heeft. IJzer is vooral bijzonder omdat het het meest stabiele element in het periodiek systeem is en het meest voorkomende metaal in het universum. IJzer stroomt door onze aderen en levert vitale zuurstof aan elke cel van ons lichaam. Elke rode bloedcel heeft meer dan 1 miljard ijzeratomen erin. Het is letterlijk datgene wat ons bloed rood maakt. En die speciale bloedcellen vormen zich aanvankelijk in het beenmerg van het skelet. Met andere woorden zelfs in je botten zit de stempel van God.

Eén God, of God is Eén?

Het fundament van het jodendom is het idee dat alles Eén is . Het jodendom is niet alleen monotheïstisch, en het is niet pantheïstisch (Grieks: pan=alle, en=in en theos=god), het is panentheïstisch , wat betekent dat God niet alleen dit universum heeft geschapen, maar elke centimeter ervan vult, en ook alles is dat buiten dit universum ligt. Niets is gescheiden van God, of verwijderd van Hem, of buiten Zijn controle. De Arizal legde in detail het concept van tzimtzum . uit, dat dit universum ligt in een ruimte die "vernauwd" is binnenin Gods Oneindigheid. Het idee is om te begrijpen dat alles echt één is. Alle scheidingen en onderscheidingen zijn illusies. De mysticus ziet hoe alle dingen met elkaar verbonden zijn. Zoals de Kotzker Rebbe (Rabbi Menachem Mendel van Kotzk, 1787-1859) het beroemde zei: "Iemand die God niet overal ziet, ziet Hem nergens."

En dit is de essentie van Shema. Het is niet alleen dat er maar één God is, maar dat alles één is. Daarom zeggen we Adonai Eloheinu, Adonai Echad . Eerst roepen we Gods onuitsprekelijke naam aan, het Tetragrammaton (יהוה), dat zijn oneindigheid en eeuwigheid vertegenwoordigt. De reden

dat we de Naam om te beginnen niet uitspreken, is omdat het onmogelijk is om oneindigheid in een eindig woord te bevatten. In plaats daarvan zeggen we "Adonai". Dan roepen we de tweede Naam van God aan, Elohim. Deze Naam wordt overal in het scheppingsverhaal gebruikt, omdat hij met dit universum is geassocieerd. Vreemd genoeg is de naam zelf meervoud, maar altijd wordt deze in het enkelvoud gebruikt. De meervoud verwijst naar alle verschillende natuurkrachten; de singulariteit om ons eraan te herinneren dat alle ongelijksoortige krachten in de natuur werkelijk één zijn. Er is vaak op gewezen dat de gematria van Elohim 86 (אלהים) is, gelijk aan ha teva הטבע, wat letterlijk "de natuur" betekent.

Alles bij elkaar, bevestigen we in het Shema dat Hashem - de Oneindige, Onuitsprekelijke, Eeuwige die dit universum en alles daarbuiten vult en volledig ongrijpbaar is - de Ene en Dezelfde God is als Elohim, de God die we in de Natuur zien, en binnen elke jota van dit universum. Met andere woorden, alles is Eén. En dit is de diepere reden waarom we onze ogen sluiten wanneer we Shema reciteren: onze ogen leiden ons op een dwaalspoor door ons een illusoire wereld te laten zien die bestaat uit allerlei verschillende entiteiten. Pas als we onze ogen sluiten, wordt alles één - een enkelvoudig eentonig 'licht' achter onze oogleden. Dit is wat Rabbi Yehuda HaNasi op mystiek niveau bedoelde toen hij zijn ogen sloot tijdens Shema (de praktijk ontstond meer dan 1800 jaar geleden door hem) om "het juk van het Koninkrijk der Hemelen" op zich te nemen (Berakhot 13b).

Rav Yitzchak Ginsburgh wijst op iets dat nog verbazingwekkender is. De gematria van het Tetragrammaton is 26 en de gematria van Elohim is 86. Het eerste en laagste gemene veelvoud tussen deze twee getallen is 1118. Dit is dan ook toevallig de gematria van het hele Shema-vers! Met andere woorden, het Shema is waar 26 en 86 elkaar voor het eerst ontmoeten. Vanuit elke hoek worden we eraan herinnerd dat alles Eén is. En onze taak bij het reciteren van Shema is om hiervan te getuigen. Dit is de reden waarom in het Shema-vers, zoals het in de Torah is geschreven, twee letters groter zijn geschreven dan alle andere letters het zijn de 'ayin en dalet . Als we deze combineren vormt zich het woord 'ed (עד), "getuige". Ieder van ons is bij het reciteren van het Shema een getuige van Gods Oneindige Eenheid.

De naam Shaddai wordt ook gevonden op de mezoeza, en zit ook ingebed in de tefillin dozen en banden. Traditioneel, wanneer Sefardische joden hun ogen bedekken voor Shema, doen ze dat op een manier die ook de naam Shaddai laat zien. De drie middelste vingers zijn boven de ogen op het voorhoofd geplaatst, in de vorm van een Shin ; de duim wordt gebogen om de vorm van een dalet te vormen en over het rechteroog geplaatst; de kleine pink boven het linkeroog lijkt op de kleine jod . Samen spellen ze dan Shaddai . Welke manier het ook is dat men hun ogen bedekt, er is nog een dieper geheim achter de praktijk. Het is prachtig aangegeven dat de gematria voor de namen van de vijf vingers van de hand als we die optellen komen we exact tot 1118, wat ook de waarde van het Shema is:

Volgens de joodse traditie was de voorvader Jacob de eerste persoon die Shema reciteerde. Natuurlijk kan het ook niet echt iemand voor hem zijn geweest, aangezien het Jacob was die omgedoopt werd tot "Israël". Toen hij Jozef na al die jaren zag, zei Jacob het Shema. En toen hij op het punt stond te sterven en zijn zonen zich om hem heen verzamelden, zegt de Talmoed (Pesachim 56a) dat hij voelde dat de Shechina van hem begon weg te gaan en hij maakte zich zorgen dat ze misschien wel onwaardig waren, op dit punt begonnen ze allemaal het Shema in koor te reciteren. (Er is een verborgen verwijzing naar deze leer in de woorden van de Torah zelf, waar Jacob zijn kinderen zegt: shimu el Israel , "Luister naar Israël" [Genesis 49:2].)

Rabbi Dovid Leitner wijst erop dat het laatste woord van het Shema, "echad", eigenlijk verwijst naar Jacob en zijn familie: de eerste letter, alef , staat voor Jacob zelf, die Israël werd genoemd. De tweede letter, chet , met een numerieke waarde van 8, staat voor de acht zonen die hij had via zijn vrouw Leah (en haar dienstmeid Zilpa). De laatste letter, dalet , met een numerieke waarde van 4, staat voor de vier zonen die hij had via zijn vrouw Rachel (en haar dienstmeid Bilhah). Het Shema herinnert ons dus wonderbaarlijk aan de eerste familie die dit krachtige vers reciteerde. En het was natuurlijk niet zomaar een familie, want uit deze familie ontstond de hele natie Israël.

De boodschap

De boodschap hier is dat op dezelfde manier dat het Shema ons zou moeten herinneren aan de éénheid van God, het ons ook zou moeten herinneren aan de eenheid van het Joodse volk. Hoewel het lijkt alsof we allemaal zo verschillend zijn, met zoveel verschillende gebruiken, culturen en huidskleuren, zijn we uiteindelijk allemaal één familie, de kinderen van Israël.

Het afsluitende woord Echad , dat we zouden moeten gebruiken als we het reciteren, bevat meer geheimen. De gematria van dit woord Echad is 13. Wat heeft 13 te maken met het begrip eenheid zult u zich afvragen. In deze driedimensionale wereld waarin we leven heeft alles 13 delen. Overweeg de meest elementaire driedimensionale vorm, een kubus. De kubus bestaat uit in totaal 12 lijnen of randen, die er natuurlijk uit voortkomen als een driedimensionale vorm met drie assen. Wat zich in de kubus bevindt, is dan ook het 13e deel . Evenzo kan worden gezegd dat alle dingen in dit driedimensionale universum uit 13 delen bestaan. Ook God beschrijft Zichzelf met 13 aspecten. Dit zijn de Dertien "Attributen van Barmhartigheid", we noemen dit middot rachamim, die God op de Sinai aan Mozes openbaarde (Exodus 34:6-7) en die we op verschillende punten in onze gebeden opzeggen.

Kabbalistisch gezien komen deze Dertien ook overeen met de Sefirot. Hoewel we over het algemeen spreken over tien sfirot, zijn er ook in sommige stromingen van Kabbalah die zeggen dat het er dertien zijn, (maar nog steeds zeggen we altijd dat het er maar tien zijn !) Uit de eerste en grootste sefira, Keter, komen drie extra Sefirot, die soms alleen als innerlijke toestanden van Keter worden beschouwd, en soms als hun eigen volwaardige Sefirot. Ze worden Da'at ("Kennis"), Ta'anug ("Plezier") en Emunah ("Geloof") genoemd..

Alles bij elkaar herinnert het woord Echad aan het einde van Shema ons aan Gods Dertien Eigenschappen van Barmhartigheid en de dertien Sefirot die uit Hem voortkomen en waardoor Hij dit hele universum heeft geprogrammeerd. Het herinnert ons aan de 13 aspecten van alle dingen in deze 3D-wereld. En op dit alles wordt ook gezinspeeld in de Magen David , die is ook samengesteld uit 12 lijnen en een binnenste 13e ruimte , precies zoals de kubus.

Ten slotte moet dat getal 13 ons herinneren aan die verenigende kracht, liefde, ahavah (אהבה), wat ook een gematria van 13 heeft. Het moet ons herinneren aan Gods liefde voor ons, onze liefde voor God en onze liefde voor elkaar, zijnde de afstammelingen van Jacob en zijn 12 zonen. Het zou ons eraan moeten herinneren dat juist dit het enige is dat de definitieve verlossing in de weg staat, liefde is, zoals onze wijzen lang geleden hebben verklaard dat wanneer Israël ahavat hinam , "vrije liefde" heeft voor elkaar, en als we dat dan hervonden hebben Mashiach onmiddellijk zal arriveren.

Moge dit snel gebeuren; Jaacov.

Ha-Makom